

Catista, l'estafa dels nous Albertos

Els treballadors de l'empresa de bijuteria Catista han presentat una querrela contra els responsables de l'empresa per un presumpte delictes d'estafa

El Jutjat d'Instrucció de Maó ha admès a tràmit la querrela criminal presentada pels treballadors de la fàbrica bijutera Catista (Carretero y Timoner, SA) contra l'expropietari de l'empresa, Josep Maria Drudis, i l'advocat Diego Caparrós per un presumpte delictes d'estafa. Els operaris acusen Drudis, que fou administrador únic de la fàbrica entre 1999 i 2001, d'haver-los enganyat després de prometre a l'anterior propietat que reinvertiria 180 milions de pessetes (1.084.300 euros) per fer reflorir el negoci.

Els fets s'inicien l'any 1999. El 3 de maig, Josep Maria Drudis compra el 99,9% de la participació de la fàbrica, al preu simbòlic d'una pesseta per acció. La resta va quedar en mans de la seva dona i dels fills. Quan Drudis se'n fa càrrec de la fàbrica, la situació és preocupant. Catista té forts deutes amb la Seguretat Social, Hisenda i diferents proveïdors. Drudis es presenta com el gran redemptor.

Els propietaris dels terrenys sobre els quals s'aixeca la fàbrica concedeixen opció de compra a favor de Catista. El preu de la compravenda es fixa en 165 milions de pessetes (991.669,97 euros). L'opció s'extingiria, segons el contracte, al cap de quatre anys, el 3 de maig del 2003. A canvi, també, de renovar el lloguer dels terrenys, Drudis es compromet a assegurar la continuïtat de Catista amb promeses de fortes inversions. Prest tot canviarà.

L'empresa inicia el maig del 2000 un expedient de regulació laboral, amb l'anunci de l'acomiadament de 21 treballadors de la planta. Per tal de pagar les indemnitzacions, es modifica l'opció de compra, que es ven a una empresa presumptament de capital holandès, Puck Tower 2000, SL, per 21 milions de pessetes (126.500 euros), un preu inferior al que s'havia desemborsat inicialment (36 milions de pessetes, 216.867 euros). Per aconseguir l'autorització de la pro-

ÚLTIMA HORA MENORCA

Josep Maria Drudis ha estat acusat de presumpte delictes d'estafa.

pietat, Drudis amenaça de presentar suspensió de pagaments. Aquesta autorització és, precisament, segons els treballadors, l'element fonamental de l'engany. Per tal d'aconseguir els terrenys a baix preu i furar el dret de compra del patrimoni de Catista, l'empresari català fa servir una societat pantalla, Puck Tower 2000, SL. En realitat, com se sabrà després, Puck Tower comparteix domicili social en el número 201 del carrer de Balmes de Barcelona amb la societat Norio Corporation, l'administrador únic de la qual és el mateix Drudis. Aquesta adreça correspon al despatx d'advocats Buxo, on es planifica el desembarcament a Catista. L'administrador de Puck, l'advocat Diego Caparrós, hi col·labora activament.

El traspàs per afrontar el pagament de les indemnitzacions era innecessari. En realitat, els pagaments de l'expedient de regulació havien estat avançats pel Fons de Garantia Salarial (Fogasa).

El febrer del 2001, i per tal de donar apariència d'inversió al procés, Drudis

sorpren tots els implicats i comunica que ha comprat en nom de Catista un solar de 5.408 metres al polígon de Sant Lluís per tal de construir-hi una nova fàbrica i traslladar-hi l'empresa. El que no diu, però, és que el preu pagat per la compra de la parcel·la de 215.619,10 euros no l'ha posat ell, sinó que l'ha obtingut amb un préstec de 292.525 euros concedit per... Puck Tower.

Com no podria ser d'altra manera, el préstec mai no es torna. Drudis s'avança a la data del primer venciment de la devolució per a comunicar a Puck Tower que no podrà tornar el préstec. Com que no pot tornar els diners, els terrenys de Sant Lluís passen a mans de Puck. Ben prest Drudis es preocuparà de desempallegar-se de les accions. El 2 de maig del 2001, ell i la seva filla venen les participacions a Enric Perera, que presenten com a "representant d'un fort grup financer català entusiasta del projecte actual de Catista". Les accions es venen al preu simbòlic d'una pesseta. Segons la querrela, l'administrador actual, Enric Perera, "era i és un testaferró, que accepta comprar accions i ésser nomenat administrador d'empreses abocades al desastre". Perera és, en realitat, un senyor gran, insolvent, i no ha estat mai un financer. Un cop fet el seu paper, planteja el tancament de la fàbrica, però xoca amb l'oposició ferma dels treballadors

Sindicats i Govern presten el seu suport a la fàbrica i els proveïdors en congelen els deutes. Tot i que el juliol del 2001 els bancs tallen les línies de crèdit, Govern i Sa Nostra ajuden l'empresa l'octubre mitjançant línies de descompte. Acomplert el termini per executar l'opció de compra, al mes de maig Puck comunica a Catista l'obligació de desallotjar els terrenys. La intenció de Puck és enderrocar l'edifici per construir-hi una illa de cases amb 91 habitatges, locals comercials, places de pàrquing i una zona esportiva, amb una inversió de 9 milions d'euros. L'estudi de detall, aprovat inicialment per l'Ajuntament de Maó, continua paralitzat fins que els tribunals decideixin si hi ha responsabilitats penals.

Carles Marquès